



ת"פ 32511/05/22 - מדינת ישראל נגד אדיב מזהר (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32511-05-22 מדינת ישראל נ' מזהר(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים	אדיב מזהר (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד פיראס דראושה

גזר דין

כתב-האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של התחזות כעובד ציבור, עבירה לפי סעיף 283 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, וזיוף שטר של כסף, לפי סעיף 462(2) לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 1.5.2022 בשעה 12:45 לערך, הגיע ד.ש (להלן: "המתלונן") לבנק לאומי ברחוב ארלוזורוב במטרה להפקיד שיק בסכום 110,000 ש"ח וכסף מזומן בסך 20,000 ₪. כשהגיע לבנק מסר לו השומר כי לא ניתן להפקיד את הכסף בבנק מאחר ואין חשמל.
3. בהמשך לאמור, חזר המתלונן לרחוב רמב"ן בירושלים. הנאשם הבחין במתלונן ושאלו למעשיו. משהבין כי המתלונן מעוניין להפקיד כסף בסניף הבנק, טען בפניו בכזב כי הוא סגן מנהל הבנק וכי הוא יכול להפקיד עבורו את הכסף. הנאשם עשה כן כדי שהמתלונן ייתן בו אמון וימסור לידיו את הכסף.
4. בהמשך ובסוברו, כי הנאשם אכן עובד בבנק, מסר המתלונן לנאשם את הכסף. הנאשם לקח את הכסף, עשה עצמו הולך לכיוון הבנק, ונמלט מהמקום.
5. באישום השני נטען, כי בהמשך לאמור לעיל, עובר ליום 8.5.2022, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, רכש הנאשם והחזיק בשטרות כסף מזויפים בסך 6000 ₪.

הצהרת נפגע עבירה:

6. במסגרת זו גולל המתלונן את החוויות הקשות מאותו היום, עת הגיע לבנק בכדי להפקיד כספי ירושה שקיבל מהוריו ז"ל. המתלונן הוסיף, כי לאחר שהשומר ציין בפניו כי הוא לא יוכל להפקיד את הכסף באותו היום עקב עמוד 1



תקלת חשמל, ניגש הוא לרכבו מבלי ששם לב כי משהו עוקב אחריו. תכף לאחר מכן הציג הנאשם עצמו כסגן מנהל הבנק, ומבלי ששם לב, נטל מידו את מעטפת הכסף. המתלונן הוסיף, כי הוא החל ללכת אחר הנאשם לכיוון הבנק, אלא שבהגיעם לסמטה קרובה ובסמוך לבנק, הנאשם נעלם.

7. המתלונן תיאר את תחושותיו באותם הרגעים, משום חשיבותם אביאם בלשונו: "... כמעט התמוטטתי, התחלתי לרעוד בכל הגוף, אני אדם מבוגר וחולה... התחלתי לרעוד כולי להזיע והייתי בהלם מוחלט. נגשתי לתחנת המשטרה והגשתי תלונה".

8. המתלונן מתאר מאז האירוע, קשיים בריאותיים, נדודי שינה, הזעה, נטילת תרופות והעדר יכולת לתת אמון בבני אדם.

תמצית טיעוני המאשימה:

9. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לעונש לנסיבות האירוע הראשון, בו הנאשם מנצל את תמימותו של אדם מבוגר וחסר אונים, כדי ליטול ממנו בכזב כספים אותם הוא בא להפקיד בבנק, כאשר הוא מותיר את המתלונן ברחוב חסר כל. במסגרת האישום השני, החזיק הנאשם בשטרות כסף מזויפים בסכום של 6000 ₪. המאשימה הוסיפה, כי אירועים אלו, מצטרפים לרישומי הפלילי של הנאשם, הכולל 26 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, מרמה והונאה.

10. המאשימה ציינה, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שנועדו להגן על נושאי משרות בבנק, עובדי הציבור וכן רכושו של אדם, ביטחונו האישי, ובמיוחד כלפי קורבנות מבוגרים בגילם. נטען, כי באישום השני פגע הנאשם בערכים מוגנים הנוגעים במסחר תקין, וכן פגיעה כלפי רוכשים ומוכרים אשר לידם מגיע כסף מזויף חסר ערך.

11. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי עונש זהים לכל אחד מהאישומים, החל ממספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים לרבות פיצוי לקורבן העבירה.

12. המאשימה מסרה התייחסותה אודות רישומי הפלילי של הנאשם, וכן תוכנו תסקיר המבחן, המצביע על גורמי סיכון משמעותיים, ובנסיבות אלו ביקשה לקבוע את עונשו בחלק העליון של המתחם, ולהטיל עליו 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לקורבן העבירה.

13. הסנגור אבחן בתחילה את רישומי הפלילי של הנאשם, וביקש ליתן את הדעת לכך ששני הרישומים האחרונים הינם בעבירה של החזקת סכין, כאשר בשנת 2018 נדון ל-10 חודשים, בגין עבירות משנת 2015 ו-2016, זאת על אף רישומי הפלילי.

14. הסנגור הפנה לגילו של הנאשם, ולכך שהוא נתון במעצר משך כשנה. הסנגור הפנה לנסיבות חייו של הנאשם כפי שהובאו בתסקיר המבחן, היותו גרוש, אב ל-3 ילדים, אשר אינו מצוי בקשר עם. הוסף, כי עד מעצרו הנאשם עבד כמסגר. הסנגור הוסיף, כי הנאשם סובל מבעיות רפואיות מורכבות בהן: סכרת, לחץ דם, וכן עבר אירוע טראומתי הקשור באחיו לפני מספר שנים, בעקבותיו חווה פוסט-טראומה, ומאז מטופל תרופתית.

15. הסנגור ביקש לתת משקל להודאת הנאשם, לחיסכון בזמן שיפוטי, ולכך שהשיק לא נפדה ולא נעשה בו שימוש. בנסיבות אלו ביקש הסנגור להסתפק בתקופת המעצר אותם מרצה הנאשם עד כה.



16. הנאשם בסיום הביע צער על מעורבותו בביצוע העבירות, והדגיש כי לא נעשה שימוש בשיק. הנאשם הוסיף, כי הוא מצוי במעצר משך כ-10 חודשים, ובעבר סייע למדינה משך כ-30 שנה. הנאשם ביקש כי מצבו הרפואי יילקח בחשבון בעת גזירת העונש.

דין:

17. במקרה דנן, יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום, נוכח נסיבותיו השונות של כל אירוע. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, הינם ההגנה על הקניין ורכושו של הפרט, הזכות לפרטיות ושלמות הנפש, ודאי בנסיבות בהן המדובר בקורבן עבירה מבוגר בגילו, אשר בעניינו קיים צורך מיוחד להגן על רכושו וביטחונו האישי. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות של החזקת שטר כסף מזויף הינם הגנה על חיי מסחר תקינים, הכלכלה הציבורית וזכות הקניין של הפרט.

18. מידת הפגיעה בערכים אלו אינה מבוטלת, שכן אף אם המעשה שבאישום הראשון לא לוה בתכנון מוקדם, הרי שהוא נעשה תוך ניצול תמימותו של הקורבן, והסיטואציה אליה נקלע, עת הנאשם מציג עצמו בפניו כנושא משרה בכירה בבנק, כדי להניח את דעת הקורבן כי ניתן לסמוך עליו, ליתן בידו את הכסף, שכן יש בידו לסייע לו בסיטואציה המתוארת באישום. התנהגות מחפירה זו מניחה ממד של תחכום למעשה, לרבות ניצול תמימותו של אדם מבוגר, תוך הותרתו ברחוב המום וחסר אונים, לאחר שהנאשם נמלט עם כספו מהמקום. נוסף לכך, סכומי הכסף שניטלו מהקורבן הינם משמעותיים, ואף שקיימת הסכמה בין הצדדים כי השיק לא נפרע בסופו של דבר, די בסכום שניטל במזומן, כדי להציב את האירוע ברף חומרה גבוה. כאשר מוסיפים לכך את העובדה שהנאשם ביצע באישום השני עבירה נוספת של החזקת שטרות כסף מזויפים בסכום של 6000 ₪, מתקבלת תמונה של אדם הפועל דרך קבע בדרכי רמייה כלפי הזולת. אעיר, כי העונש המרבי הקבוע לצד עבירה זו שבאישום השני, הינו 7 שנות מאסר, ומכאן החומרה שבמעשה, שכן אם יופצו שטרות מזויפים בסכומים האמורים, פוטנציאל הנזק לכלכלה אף הוא גבוה.

19. בהתייחס לפסיקה נוהגת ראו לדוגמה: ת"פ 74821-10-18 מדינת ישראל נ' פרץ (12.07.2020), ת"פ 2523/04 מדינת ישראל נ' מוסטפא (5.4.2007), ת"פ 56018-10-19 מדינת ישראל נ' תמיר בר-און (12.9.2021).

20. לאחר עיון בפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה, כמו גם בפסיקה אליה הפנית לעיל, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם לכל אישום החל ממספר חודשי מאסר בפועל שיכולו שירותו של עובדות שירות ועד שנת מאסר, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לקורבן העבירה.

העונש המתאים לנאשם:

21. הנאשם כבן 60 גרוש ואב ל-3 ילדים. הנאשם הודה בבית המשפט בעבירות והביע חרטה על ביצוען. הבאתי בחשבון את גילו, ואת מצבו הרפואי כפי שפורט על ידו ועל ידי סגורו.

22. במסגרת תסקיר המבחן פורט הרקע בו צמח הנאשם, אשר לאחר 6 שנות לימוד בלבד עזב את המסגרת החינוכית והחל עובד בעבודות מזדמנות בכדי לסייע למשפחתו. שירות המבחן עומד על מצבו הרפואי של הנאשם, וכן אפנה לאמור בתסקיר בעמוד 1 פסקה 3.



23. הנאשם אובחן כסובל מפוסט טראומה, עקב אירוע טראומטי אותו חווה (דריסת אחיו לנגד עיניו), מאז נוטל טיפול תרופתי אנטי חרדתי והרגעתי.

24. הנאשם נטל אחריות על המעשים, וביטא חרטה על מעורבותו בהן. הנאשם שיתף כי ברקע לביצוע, עיסוק בהימורים, והצורך לממנם. שירות המבחן עומד על גורמי הסיכון בהם: הפנמת דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים ומניפולטיביים, פריצת גבולות תוך שימוש בעיוותי חשיבה באשר למשמעות מעשיו, חומרתם והשלכות המעשים על אחרים. צוין, כי הליכים קודמים, ואף ריצוי עונשי מאסר לא היוו גורם מרתיע עבור הנאשם, והוא נמנע מלפנות לגורמי טיפול, כאשר הוא נותר ממוקד בסיפוק צרכיו הרגשיים והחומריים. בנוסף, החזרתיות שבהתנהגותו, מלמדת על שיטתיות בה פועל תוך ניצול לרעה את האמון שניתן בו על ידי אחרים.

25. שירות המבחן נמנע מהמלצה, ומתרשם כי רמת הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד הינה גבוהה, ועל כן סבור שיש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה.

26. לחובת הנאשם רישום פלילי הכולל 26 הרשעות קודמות בעבירות ממך העניין, ריבוי עבירות מרמה, קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב, שוד ועוד. הנאשם ריצה מספר עונשי מאסר חלקן לתקופות ממושכות. בשנת 2018 נדון הנאשם בגין אותן עבירות בדיוק, ל-10 חודשי מאסר, קנס ופיצוי לקורבנות העבירה. למצער, בכל אלו לא היה כדי למתן את התנהגותו, ולרסנו מלשוב ולפגוע בציבור וברכשו.

27. הבאתי בחשבון גם את תוכנו של תצהיר נפגע העבירה כפי שפורט לעיל.

28. באיזון בין כלל השיקולים עליהם עמדתי לעיל סברתי, כי במקרה זה ראוי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של כל מתחם, ולצבור את העונשים זה לזה. אם הקלתי במידת מה, נעשה הדבר רק משום נטילת האחריות ומצבו הרפואי של הנאשם, שאם לא כן, היה מקום לקבוע את עונשו, ברף גבוה יותר.

29. אשר על כן אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 19 חודשים בניכוי ימי המעצר.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של שבעה חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירה מסוג רכוש, ו/או אחת העבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי לע"ת 1 בסך 15,000. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.2024.

ד. כספים מזויפים יחולטו/יושמדו בהתאם להחלטת רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

העתק גזר הדין יישלח לשרות המבחן.



ניתן היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 מאי 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועוד חזותי).